761/06

Den 4. december 2006 blev i sag nr. 68.281:

xxxxxxxx xx xxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Viborg og Omegns
Hesteforsikring G/S
Skivevej 113, Sjørup
8800 Viborg

afgivet sålydende

u d t a l e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har tegnet sygeforsikring samt kombineret livs- og uanvendelighedsforsikring for hesten B. i Viborg og Omegns Hesteforsikring G/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for den forsikrede hest, der er blevet aflivet på grund af sene- og gaffelbåndsskader i forbenene.

Selskabet har afvist at udbetale forsikringssummen med henvisning til, at klageren ikke rettidigt har iværksat behandling af hesten.

Selskabet er ikke tilsluttet Ankenævnet for Forsikring, men nævnet har i medfør af § 2, stk. 1, 2. pkt., i nævnets vedtægter besluttet at afgive en udtalelse.

Det fremgår af sagen, at den forsikrede hest under terrænspring primo august 2004 pådrog sig en dyb flænge i venstre bagben. Herefter gennemgik hesten længerevarende dyrlægebehandling. Den 10/8 2004 konstaterede dyrlægen, at hesten stod med "lettere flekterede forknæ BF (mest udtalt VF)". Klageren anmodede derfor om at få venstre forben røntgenfotograferet. Ifølge det oplyste viste billedet imidlertid intet bemærkelsesværdigt. Efterfølgende gennemgik hesten et genoptræningsforløb. Den 13/11 2004 deltog hesten i hubertusjagt, hvorunder den styrtede. Den 15/11 2004 blev hesten konstateret halt på venstre bagben, hvorfor den blev tilset af dyrlæge den 17/11 2004. Ved kontrol den 23/11 2004 blev det konstateret, at hesten fortsat havde

2004. Ved kontrol den 23/11 2004 blev det konstateret, at hesten fortsat havde problemer med venstre bagben. I dyrlægejournalen blev det noteret, at det ikke var relevant at skrive en uanvendelighedsattest.

Ifølge klagerens egne optegnelser konstaterede han første gang den 15/12 2004, at hestens forben var hævede. Han har over for selskabet skriftligt redegjort for det efterfølgende forløb således:

"16.12.04
Let hævede forben. På boks.
Ringer til S.K. [dyrlæge], der anbefaler ro i nogle dage.

17.12.04
Hævelsen er væk. Skridter i ridehal.

18.12.04
Skridter i skoven. Ved anholdning mister B. fuld kontrol over forben og viser snubletendens.

19.12.04
Dressur i ridehal en halv time. Snubler et par gange på hovslaget.

20.12.04
Dressur i ridehal en halv time.

21.12.04
Dressur i ridehal en halv time.

22.12.04
Dressur i ridehal en halv time. Snubler en enkelt gang i hovslaget.

23.12.04
Skovtur en halv time. God tur med løs tøjleføring.

24.12.04
Let hævede forben. På boks.

25.12.04
Ligeledes.

26.12.04
I ridehal til motion uden rytter. Hun ruller sig.

27.12.04
Halv time dressur i ridehal.

28.12.04
Halv time dressur i ridehal.
B. gør modstand ved anholdning.

29.12.04
Dyrlæge M. fra H. Dyrehospital laver tandrasp. og undersøgelse af B.
Udover det i journalen anførte udtalte han, at sener og ledbånd på venstre knæ var lidt korte. Operation noget tvivlsom - hestens alder taget i betragtning. Hesten er haltfri i dag.

30.12.04
Øm i munden efter gårsdagens tandraspning, på boks.

31.12.04
Motionstur i skov for løse tøjler. Haltfri.

01.01.05
På boks.

02.01.05 til 06.01.05
Halv times let dressur i ridehal.

07.01.05
Skovtur ca. 5 km. Efter at have tilbagelagt ca. 2 km snubler hun flere gange og trækkes hjem.

08.01.05
I ro i boks.

09.01.05
I ro i boks.

10.01.05
I ro i boks.

11.01.05
Tilses af dyrlæge J.N. Se attest af 14.01.05.

12.01.05 til 02.02.05
På boks i ro

06.02.05
02.02.05
Tilses af dyrlæge F.C., jfr. attest.

07.02.05
B. nødslagtes i M.

…
Perioden for forbenssnubling har varet ca. 6 uger."

Det fremgår af samtalespecifikation fra klagerens teleselskab, at han den 16/12 2004 telefonisk kontaktede H. Dyrehospital. Samtalen varede 1 minut og 22 sekunder.

Af journalnotat af 29/12 2004 fra H. Dyrehospital fremgår bl.a.:

"**Mundhuleundersøgelse hest.**
Årsag til undersøgelse, problemer ved ridning. Ejer prøver at levere hesten i retur pga. ridemæssige problemer. Bagbenshalthed har fortaget sig, anbefalet at få halthed udredet hvis ridemæssige problemer bliver ved."

I attest af 14/1 2005, der er udfærdiget af dyrlæge J.N.A., B. dyreklinik, hedder det:

"STATUS 11.01.2005:
Hesten er selv i skridt udtalt halt på højre forben og står i hvile med næsten al vægt på venstre forben. Venstre forbens kode er forskudt nedad mod underlaget; brudt tåakse set fra siden, 'bjørnefodet'.

Sener og gaffelbånd på højre forbens pibe er sæde for udbredte akutte forandringer med hævelse og varme. Øverste tredjedel af den dybe bøjesene og indvendige gaffelbåndsgren øverst føles og ses opsvulmet, og hævelsen er varm og øm for tryk.

På venstre forbens pibe føles den midterste tredjedel af den dybe bøjesene fast fibrøs hævet, og gaffelbåndet udvendig er ligeledes sæde for en fast hævelse nederst. Hævelserne er ikke varme og ikke ømme for tryk; d.v.s. de er af ældre dato.

DIAGNOSE:
Senebetændelse (tendinitis) begge forbens dybe bøjesener.

Gaffelbåndsbetændelse (desmitis) højre indvendige og venstre forbens udvendige gren.

De sygdomsmæssige forandringer på sener og gaffelbånd er af væsentlig alvorlig grad og udstrækning. Forandringerne på højre forben er akut opstået eller er opstået akut efter tidligere skader. Forandringerne på venstre forben er af ældre dato (delvis afhelede) men med risiko for akut opblussen.

KONKLUSION:
Hesten er lidende af så alvorlige og udbredte sene- og gaffelbåndsskader, at lidelserne må betragtes som **kroniske og uhelbredelige**.

Lidelsernes grad og det lange sygdomsforløb betinger, at hesten **for stedse er uanvendelig til ethvert brug**."

Det fremgår bl.a. af attest af 2/2 2005, der er udfærdiget af dyrlæge F.C., J. Hesteklinik, at der ikke findes behandlingsmuligheder for hestens lidelser, hvorfor den bør aflives.

Af dyrlægeerklæring af 29/4 2005, der er udfærdiget af dyrlæge J.K., fremgår bl.a.:
"Undertegnede fungerer som embedsdyrlæge på M. Slagteri.

Mandag d. 7. februar blev der slagtet en rød hoppe … gammelt sår på venstre bagbens pibe, lav uregelmæssig sok på venstre bagben og højre bagben. …

Efter aflæsning blev undertegnede opfordret til at tage signalement og foretage klinisk vurdering. Det blev oplyst, at der ikke kunne foretages fuld klinisk vurdering på stedet, men blot en vurdering af benstilling mv.

Det kunne konstateres, at hoppen var meget blød i begge koder på forbenene. Den havde således en usædvanlig lav føring af koden, med tendens til gennemtrædning idet den trådte ud af hestetraileren. Det kan ikke afgøres, om denne skade kan henføres til det beskrevne sygdomsforløb, men denne overbelastning af bøjesenerne, ville på længere sigt være til urimelig gene for hoppen."

Efterfølgende er der i H. Dyrehospitals journalsystem noteret følgende:

"**270605 SK**

Som det ses ud fra ovenfor stående journal tekst fremgår det at hesten medio august 2004 gennemgik en periode med smertestillende medicin (Finadyne vet) samt boksro i forbindelse med sårhelingen. Ligeledes havde hesten boksro og fik smertestillende i forbindelse med styrt ultimo november 2004. Disse tiltag har uden tvivl haft en vis gavnlig effekt på en eventuel seneskade, såfremt en sådan var tilstede i disse perioder.

M.h.t. røntgenoptagelsen af carpus VF medico august 2004 - denne optagelse blev foretaget på baggrund af den ovenfor beskrevne anamnese og ejers insisteren. Undertegnede havde ingen indikationer for at tage billedet! Billedet er af elendig kvalitet og blev faktisk kun taget som en service for klienten (uden beregning).

…

150805 SK

Undertegnede dyrlæge kan svare bekræftende på at der i løbet af december mdr. 2004 er telefonisk kontakt med F.D. Der blev telefonisk givet et gratis uforpligtende råd - såfremt hesten stod med et hævet ben ville det være et godt tiltag at lade hesten stå et par dage evt. suppleret med bandage/massage af benet for at vurdere udviklingen af hævelsen. Hvis en sådan hævelse fortog sig og hesten ellers var uhalt kunne ejer gå roligt i gang med hesten igen. En sådan genopstart skal selvfølgelig være under hensyntagen til benets reaktion på belastningen."

På baggrund af sagens oplysninger afviste selskabet ved sin advokat at yde forsikringsdækning.

Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse, hvilket han tilkendegav i flere skrivelser til selskabets advokat. Af klagerens skrivelse af 27/8 2005 til advokaten fremgår bl.a.:

"H. dyrehospital, der skulle være fagmanden tilser ikke hesten 16.12. men nøjes med telefonisk diagnose, udstukne retningslinier følges til punkt og prikke. …

Forløbet op til 16.12. viser at jeg tilkalder dyrlæge til hesten så snart den er halt. At dyrlægen forsømmer at tilse hesten 16.12. kan ikke kaldes forsømmelig eller undladelse fra min side.

At jeg får J.N. til at tilse hesten 11.01. er et udtryk for at jeg ikke har været tilfreds med behandlingen 16.12. samt 29.12."

Uanset det af klageren anførte fastholdt selskabets advokat det tidligere meddelte afslag på forsikringsdækning. Sagen blev derfor indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Det bemærkes, at parterne er enige om, at tvisten alene vedrører skaderne på hestens forben, som var den direkte årsag til aflivningen.

Klageren har nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at han er berettiget til udbetaling af forsikringssummen.

Selskabet har ved sin advokat over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor har advokaten i skrivelse af 22/12 2005 til nævnet bl.a. anført:

"En telefonisk forelæggelse af problemerne for en dyrlæge med deraf følgende telefonisk rådgivning er forbundet med en sådan usikkerhed, alene fordi hesten ikke har været tilset, at forsikringsbetingelserne om rettidig tilkaldelse af dyrlæge ikke er opfyldt og betingelserne for udbetaling af erstatning ikke til stede.

Uanset det ovenfor anførte er det i øvrigt min klients opfattelse, at hesten ikke har fået en reel pause samt at hævelserne er tilbagevendende uden at dette medfører tilkaldelse af en dyrlæge med henblik på behandling af hesten jfr. klagers egne optegnelser.

At hesten ikke er blevet tilset af dyrlæge kan undre henset til, at klager jo havde tegnet og tidligere gjort brug af sygeforsikringen, hvor halvdelen af udgifterne til dyrlægebehandling ville blive refunderet via forsikringen.

Denne forsikringstype er lavet for at undgå, at økonomi skal være afgørende for om de forsikrede heste modtager relevant og rettidig behandling.

Det er min klients opfattelse - set i lyset af den succesfulde behandling af tidligere tilskadekomst og halthed på bagbenene - at rettidig tilkaldelse af dyrlæge og dermed rettidig iværksættelse af relevant behandling kunne have helbredt hesten, hvorved den efterfølgende udvikling af en kronisk tilstand og aflivning kunne have været undgået.

Henset til klagers gentagne henvendelser til min klient under de forudgående behandlingsforløb med anmodning om erstatning for hesten samt oplysningen i journalakterne om, at klager har forsøgt at levere hesten retur grundet ridemæssige problemer, efterlader endvidere det indtryk hos min klient, at klager uanset om helbredelse var mulig ikke ønskede at beholde hesten."

Hertil har klageren i skrivelse af 13/1 2006 til nævnet bl.a. bemærket, at han ikke har anmodet selskabet om erstatning, men at han blot har orienteret selskabet om hestens tilskadekomst, sygeforløb og dyrlægens udtalelser. Endvidere har klageren bl.a. anført, at han gentagne gange har anmodet selskabet om assistance, gode råd, uvildig dyrlæge samt vurdering af det iværksatte behandlingsforløb. Ifølge klageren har selskabet imidlertid ikke været behjælpelig hermed.

Selskabets advokat har i skrivelse af 31/1 2006 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvist bemærkes, at det ikke er min klients opgave at stille uvildige dyrlæger til rådighed. Når der er tegnet dyrlægeforsikring som tillæg til den grundlæggende livs- og uanvendelighedsforsikring udbetales 50% af regningsbeløbet til den pågældende valgte dyrlæge. Det er hesteejerens eget ansvar at tilkalde en dyrlæge.

Det er ikke en betingelse for dækningen, at min klient orienteres om tilskadekomst, hvilket således er en fejlagtig antagelse fra klagers side.

Min klient stiller sig fortsat undrende overfor, at der ikke blev foretaget undersøgelser af hesten i de omhandlede seks uger, men at hesten fortsat blev redet. Det fremgår jo, at hesten den 15.12. stod med hævede forben. Ved telefonisk kontakt til dyrlægen den 16.12. modtog klager rådgivning om, at hesten skulle have ro i nogle dage. Den 17.12 var hesten øjensynlig haltfri, hvorfor den blev skridtet i ridehallen, den 18.12 blev den skridtet i skoven, hvor den snublede, den 19.12 blev hesten redet i dressur og snublede igen, hvilket scenarie fortsætter uden at en dyrlæge blev tilkaldt med henblik på nærmere undersøgelse.

Det skal endnu en gang understreges, at min klient ikke har noget ansvar for hesten - ansvaret for hesten og dermed dens ve og vel påhviler alene ejeren."

Efterfølgende er klageren fremkommet med yderligere bemærkninger i skrivelse af 17/2 2006 til nævnet.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"***Kombineret Livs- og Uanvendelighedsforsikring***

Dækningsomfang:

Der ydes 100 % erstatning af forsikringssummen. Slagteværdien tilfalder forsikringen.

Erstatning ydes ved:

1. Død eller aflivning i h.t. dyreværnsloven

…

Forbehold

For alle forsikringsgrupper, er enhver erstatningsudbetaling betinget af:

…

5. At der rettidig har været tilkaldt dyrlæge og den af dyrlægen foreskrevne behandling er taget til følge."

10. 68.281

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagens akter finder nævnet det ikke godtgjort af selskabet, at klageren ikke rettidigt har tilkaldt dyrlæge og efterfølgende fulgt den af dyrlægen foreskrevne behandling. At dyrlægens anvisninger muligt ikke har været tilstrækkelige, finder nævnet ikke kan lægges klageren til last. Det er således nævnets opfattelse, at selskabet ikke har været berettiget til at afvise forsikringsdækning som sket. Selskabet skal derfor anerkende, at den anmeldte skade er dækningsberettigende, og udbetale klageren den erstatning, som tilkommer ham, med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24, stk. 2.

J. Hermann